

mandagmorgen

Tag et opgør med de anonyme donationer

KOMMENTAR

Jakob Nielsen

5. april 2019 kl. 15:00 | 0 kommentarer

KOMMENTAR: Politikere modtager mere offentlig støtte end nogensinde, men alligevel føler flere partier sig berettigede til at skjule deres private donorer. Det er demokratisk betænkeligt.

Der opstod en pudsig situation, da Lars Løkke Rasmussen (V) for nylig blev spurgt om reglerne for partistøtte i Folketingets spørgetid.

Enhedslistens Pernille Skipper spurgte, om statsministeren mener, det er en god regel, at politikere skal offentliggøre private bidrag over 20.000 kroner.

"Jeg tror, reglen er 20.900 kroner," svarede Lars Løkke Rasmussen – og tilføjede så:

"Altså, jeg kan ikke de regler i hovedet, fordi jeg beskæftiger mig slet ikke med den side af det politiske liv. Det kan man så tro på eller lade være, men det gør jeg ikke."

Man må stilfærdigt anerkende, at det var flot, at statsministeren kendte det præcise beløb, når han nu slet ikke beskæftiger sig med den slags.

Men svaret er desværre betegnende for den ubegribelige mængde sort snak, der er strømmet ud af munden på danske politikere, efter at flere medier igen har sat fokus på de private bidrag til de politiske partier.

LAD OS NU af hensyn til statsministeren og andre, der ikke beskæftiger sig med den slags, repetere de regler, som blev enstemmigt vedtaget af Folketinget i 2017.

Når partier eller politikere modtager private bidrag på over 20.900 kroner, skal giverens navn fremgå af regnskabet. Hvis beløbet modtages anonymt, skal det enten returneres eller overføres til statskassen – og politikere, der undlader at returnere anonyme bidrag, risikerer bøde eller fængsel i op til fire måneder. Reglerne blev udvidet til at omfatte politikere i kommuner og regioner.

Formålet med lovændringen var at "sikre mere åbenhed og gennemsigtighed i støtten til de danske partier fra privatpersoner, virksomheder og organisationer", som Socialdemokratiets ordfører sagde under førstebehandlingen.

DERFOR VAKTE DET selvsagt opsigtsvækkende, da Politiken for nylig kunne afsløre, at Venstres politiske ordfører, Britt Bager, har holdt en donation på 100.000 kroner hemmelig. Ganske vist kom pengene fra én og samme person, men donationen blev delt ud mellem fem forskellige selskaber, og dermed bortfalder pligten til at oplyse om donationen ifølge Venstre.

Altinget har lige siden forsøgt at få en stribe af Folketingets partier til at forklare, om de mener, det er i orden at modtage anonyme bidrag på langt over 20.000 kroner, bare de er delt op i flere portioner.

Svarene fra såvel Venstre som Socialdemokratiet er, for nu at sige det ligeud, en gang pølsesnak om lovens ånd og bogstav. Dog skal Venstres politiske ordfører, Britt Bager, roses for, at hun som en af de få rent ud siger, at det efter hendes mening var meningen med loven i 2017, at man kan dele bidragene op og på den måde holde donoren hemmelig.

Endnu længere går det forhenværende folketingsmedlem Søren Pind, der på sociale medier argumenterer for, at selve det at kræve donorers navne offentliggjort strider imod grundloven.

De to Venstrepolitikere mangler dog at svare på, hvad i alverden man så skal med den lov om partistøtte, der blev vedtaget i 2017, og som gør det strafbart at modtage anonyme donationer på over 20.900 kroner.

DET ER ELLERS ikke, fordi partierne lider økonomisk nød. Tværtimod. Partierne forbereder den dyreste valgkamp nogensinde med millioner af offentlige støttekroner i kassen.

Mens store dele af den offentlige sektor er underlagt en årlig besparelse på to procent, så sker der præcis det modsatte med den offentlige partistøtte: Den stiger med netop to procent om året.

Ved det forestående folketingsvalg vil hver enkelt stemme således udløse 33 kroner til det parti, vælgeren stemmer på. Sidste år fik partierne 113 millioner kroner i partistøtte. Dertil kommer den såkaldte gruppestøtte, der er hævet betragteligt og udgjorde 179 millioner kroner i 2017. Samt den partistøtte, der gives til kommunale og regionale politikere.

Det er sundt for demokratiet, at partierne modtager offentlig støtte, sådan at de ikke er afhængige af private donorer. Men det er usundt, når politikerne samtidig modtager private donationer i kreative konstruktioner, der er designet til at undgå offentlighedens søgelys – og når de folkevalgte politikere bakker op om åbenlys omgåelse af de regler, de selv har vedtaget.

Det fremmer en folkelig mistillid på et tidspunkt, hvor der er brug for det modsatte. Måske burde statsministeren sætte sig ind i reglerne.

[Politik »](#)[Britt Bager »](#)[Søren Pind »](#)